

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 8/2022

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Στ' Τμήμα)

Συνεδρίαση της 2ας Φεβρουαρίου 2022

(Με χρήση τεχνολογικών μέσων, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 59/30.01.2022 απόφαση της Προέδρου Ν.Σ.Κ.)

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Γεώργιος Κανελλόπουλος, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Ασημίνα Ροδοκάλη, Διονύσιος Χειμώνας, Βασίλειος Κορκίζογλου, Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Κωνσταντίνος Ζαμπάρας, Μιχαήλ Τζουβάρας, Αντώνιος Παπαγεωργίου, Παναγιώτης Πανάγος, Ελένη Λευθεριώτου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Νάταλη-Χριστίνα Π. Σαμαρά, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: Το από 03-12-2021 και με αριθ. πρωτ. 500473/2021 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών / Δ/ση Οικονομικής Διαχείρισης & Δημοσιονομικών Αναφορών του ε - Ε.Φ.Κ.Α, που υπογράφεται από τον αρμόδιο Υποδιοικητή του ε - Ε.Φ.Κ.Α.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται, ενόψει του εκτιθέμενου στο έγγραφο του ερωτήματος πραγματικού, εάν:

1. Η εταιρία «... Α.Ε.», πάροχος ιατρικών υπηρεσιών και παρακλινικών εξετάσεων προς τους ασφαλισμένους του πρώην «ΙΚΑ-ΕΤΑΜ» και νυν e-ΕΦΚΑ, δικαιούται να υπαχθεί στο μηχανισμό του άρθρου 118 του ν. 4714/2020, αναρτώντας τιμολόγια για το σύνολο των απαιτήσεων της από Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (εφεξής ΦΚΑ), ανεξαρτήτως της ύπαρξης - στην εξεταζόμενη περίπτωση - σχετικής αμετάκλητης δικαστικής απόφασης, με την οποία κρίθηκε με ισχύ δεδικασμένου ότι μέρος αυτών των απαιτήσεων, ύψους 713.254,81 ευρώ, έχει εξοφληθεί.

2. Εφόσον η απάντηση στο ερώτημα Α είναι καταφατική, πρέπει η Υπηρεσία να εκκαθαρίσει τη σχετική δαπάνη και να εξοφλήσει την εταιρεία – ύστερα από τη διενέργεια των προβλεπόμενων διασταυρώσεων των αναρτημένων στην πλατφόρμα τιμολογίων με το υφιστάμενο φυσικό αρχείο και εφόσον δεν έχουν εξοφληθεί – με βάση τη σχετική πρόβλεψη της υπ' αριθ. 32518/10263/10.08.2020 (ΦΕΚ Β' 3484) ΚΥΑ και παρά την έκδοση της υπ' αριθ. 5811/2017 αμετάκλητης απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών;

Στο παραπάνω ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Στ' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό:

Από το παραπάνω έγγραφο ερώτημα της υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, καθώς και από εκείνα που εστάλησαν σε συνέχεια της υποβολής του ερωτήματος, προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

1. Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία: «... Α.Ε.» (στο εξής: ο Πάροχος), η οποία διατηρεί κλινική-διαγνωστικό κέντρο στην Αθήνα, συνήψε με το πρώην «Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.» αλληπάλληλες συμβάσεις, δια των οποίων ανέλαβε την υποχρέωση παροχής ιατρικών υπηρεσιών και παρακλινικών εξετάσεων στους ασφαλισμένους του εν λόγω Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Την 27.12.2012 ο Πάροχος άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αγωγή κατά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία: «Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας» (στο εξής: ΕΟΠΥΥ), με την ιδιότητα αυτού ως καθολικού

διαδόχου του κλάδου υγείας του πρώην «Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.», διά της οποίας ιστορούσε - μεταξύ άλλων που δεν αφορούν την παρούσα υπόθεση - ότι κατά το χρονικό διάστημα από το μήνα Αύγουστο του έτους 2006 μέχρι και τις 31.12.2011 παρέσχε ιατρικές υπηρεσίες σε ασφαλισμένους του «Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.», για τις οποίες δεν του καταβλήθηκε το συνολικό ποσό του 1.541.642,81 ευρώ. Ενόψει αυτού, ο Πάροχος αιτήθηκε να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του καταβάλει νομιμοτόκως το ανωτέρω ποσό.

3. Ακολούθως, την 3.12.2013, ο Πάροχος κάνοντας χρήση των τότε ισχυουσών διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 4038/2012, όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του ν. 4163/2013 και με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 4132/2013 (οι οποίες αναλυτικά παρατίθενται κατωτέρω στο Νομοθετικό Πλαίσιο), υπέβαλε ενώπιον του πρώην «Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.» αίτηση υπαγωγής των ως άνω αγωγικών απαιτήσεών του σε ρύθμιση, καθώς και υπεύθυνη δήλωση, διά της οποίας δήλωνε ότι παραιτείται από τους τόκους υπερημερίας, καθώς και από οποιαδήποτε άλλη αξίωση και ένδικο μέσο. Ωστόσο, παρά την ανωτέρω δήλωσή του, ο Πάροχος ουδέποτε προσκόμισε πιστοποιητικό παραίτησης από την προαναφερθείσα αγωγή του.

4. Εν τω μεταξύ, μετά την υποβολή της ως άνω αίτησης, έλαβε χώρα η πρώτη συζήτηση της ανωτέρω αγωγής, κατ' αντιμωλία των διαδίκων, και εξεδόθη η υπ' αριθ. 5576/2015 προδικαστική απόφαση. Ακολούθως, η αγωγή συζητήθηκε εκ νέου κατ' αντιμωλία και εξεδόθη η υπ' αριθ. 5811/2017 οριστική και τελεσίδικη απόφαση του ανωτέρω δικαστηρίου.

5. Με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο έκανε δεκτά τα εξής:

α. Ότι ο Πάροχος είχε υποβάλει αίτηση υπαγωγής των σχετικών απαιτήσεών του στη ρύθμιση των οφειλών του «Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.» προς τους προμηθευτές-αναδόχους του, παραιτηθείς με την από 3.12.2013 υπεύθυνη δήλωση του εκπροσώπου του προς το Ίδρυμα - μεταξύ άλλων - και από οποιαδήποτε άλλη αξίωση.

β. Ότι βάσει της ανωτέρω ρύθμισης του είχε ήδη καταβληθεί το ποσό των 713.254,81 ευρώ, προς μερική εξόφληση των σχετικών απαιτήσεών του, ενώ έμενε κατά τη χρονική εκείνη στιγμή ανεξόφλητο υπόλοιπο, ύψους 812.964,10 ευρώ.

γ. Ότι ενόψει των ανωτέρω, δεν είναι δυνατή η δικαστική διεκδίκηση από την ενάγουσα εταιρεία (και μάλιστα εντόκως) του συνόλου των αμοιβών για το ανωτέρω χρονικό διάστημα, αλλά μόνο του εναπομείναντος ποσού της ρύθμισης.

δ. Ότι, κατόπιν αυτών, το εναγόμενο ν.π.δ.δ. υποχρεούται να καταβάλει στον ενάγοντα Πάροχο το ποσό των 812.964,10 ευρώ.

6. Η ως άνω οριστική και τελεσίδικη απόφαση του Δ.Ε.Α. έγινε δεκτή διά του υπ' αριθ. 687/2018 πρακτικού συνεδριάσεως της Τριμελούς Επιτροπής του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΕΦΚΑ (ο οποίος ΕΦΚΑ υπεισήλθε στη θέση του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ως προς την υποχρέωση καταβολής των οφειλών των ενταχθέντων στον τελευταίο κλάδων υγείας των πρώην ασφαλιστικών οργανισμών, δυνάμει του άρθρου 97 παράγραφος 1 του ν. 4486/2017). Κατά της απόφασης δεν ασκήθηκε αίτηση αναίρεσης ούτε από τον αντίδικο Πάροχο και έτσι η απόφαση κατέστη αμετάκλητη.

7. Εν τω μεταξύ, την 26.09.2019, δηλαδή μετά τη θέση σε ισχύ του άρθρου 12 του νόμου 4578/2018 με τίτλο «Εκκαθάριση και πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κλάδου υγείας των Φ.Κ.Α. που εντάχθηκαν στον ΕΟΠΥΥ», ο Πάροχος υπέβαλε στο Α' Περιφερειακό Υποκατάστημα Μισθωτών Αττικής του ΕΦΚΑ τη νεότερη, υπ' αριθ. πρωτ. 1282/26.09.2019, αίτησή του περί υπαγωγής στις διατάξεις του άρθρου αυτού όλων των απαιτήσεων του έναντι του «ΙΚΑ-ΕΤΑΜ», οι οποίες ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης αυτής¹. Ανάμεσα στις εν λόγω απαιτήσεις συμπεριλαμβάνονται και όλες εκείνες που αναφέρονταν στο δικόγραφο της ως άνω αγωγής του Παρόχου κατά του ΕΟΠΥΥ, επί των οποίων είχε ήδη εκδοθεί η υπ' αριθ. 5811/2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που – όπως προαναφέρθηκε – έχει καταστεί αμετάκλητη.

8. Κατόπιν αυτών, η προϊσταμένη της Γενικής Διεύθυνσης Π.Υ.Σ.Υ. Αττικής, απέστειλε - μεταξύ άλλων - και στην ερωτώσα Υπηρεσία, το υπ' αριθ. πρωτ. 337906/16.12.2020 έγγραφό της, διά του οποίου ζητείται η παροχή προς αυτή

¹ Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με το άρθ. 12 παρ. 1, εδάφιο β' του νόμου 4578/2018, όπως αυτό ίσχυε κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης ενέπιπταν όλες οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (στο εξής: ΦΚΑ), που αφορούσαν τα έτη από 1.1.2006 και εντεύθεν και οι οποίες δεν είχαν εξοφληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

οδηγιών κατά το χειρισμό περιπτώσεων απαιτήσεων, που έχουν διεκδικηθεί με ένδικα βοηθήματα επί των οποίων έχουν ήδη εκδοθεί δικαστικές αποφάσεις που έχουν κοινοποιηθεί προς εκτέλεση και ταυτοχρόνως διεκδικούνται και με υποβολή αιτήσεως στη σχετική ηλεκτρονική πλατφόρμα.

9. Ακολούθως, η ερωτώσα υπηρεσία, λαμβάνοντας υπόψη τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και τη σχετική αλληλογραφία, υπέβαλε τα ανωτέρω δύο ερωτήματα, όπως αυτά αναφέρονται στην ανωτέρω «Περίληψη Ερωτήματος».

Νομοθετικό πλαίσιο:

10. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 παράγραφοι 1, 2 και 3 του **ν. 4038/2012** «Μεσοπρόθεσμο: Απελευθέρωση επαγγελματιών, ληξιπρόθεσμες οφειλές κ.λπ.» - (Α' 14), όπως αυτές ίσχυαν κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, μετά την αντικατάστασή τους με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του ν. 4163/2013 (Α' 155) και με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 4132/2013 (Α' 59):

Άρθρο 34

Πληρωμή οφειλών του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.)

«1.α. Το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να χρηματοδοτήσει τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. μέχρι του ποσού του ενός δισεκατομμυρίου πεντακοσίων εκατομμυρίων ευρώ για την κάλυψη μέρους των υφιστάμενων κατά την 31.12.2011 οφειλών του Οργανισμού προς τα φαρμακεία, λοιπούς συμβεβλημένους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας (ιατρούς, κλινικές, διαγνωστικά κέντρα, εργαστήρια κ.λπ., φαρμακευτικές εταιρείες, προμηθευτές υγειονομικού και λοιπού υλικού κ.λπ.), β. Ως υφιστάμενες οφειλές νοούνται εκείνες για τις οποίες έχουν εκδοθεί τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση παραστατικά στοιχεία μέχρι τις 31.12.2011.

2. Οι οφειλές της παραγράφου 1 εξοφλούνται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) εφόσον παρασχεθεί έκπτωση επί της καθαρής αξίας (αξία προ Φ.Π.Α.) της εναπομένουσας οφειλής, η οποία προκειμένου περί οφειλών προς τα φαρμακεία ορίζεται σε ποσοστό 3,5% επί της αξίας των χορηγηθέντων φαρμάκων με προσκόμιση στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. πιστωτικών τιμολογίων»,

β) εφόσον οι δικαιούχοι παραιτηθούν από οποιαδήποτε άλλη αξίωση και ένδικο μέσο συμπεριλαμβανομένων και των τόκων υπερημερίας.

3. Οι οφειλές της παραγράφου 1 εξοφλούνται με την ακόλουθη διαδικασία: Το ποσό που προκύπτει ως εναπομένουσα οφειλή του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ύστερα από την εφαρμογή των εκπτώσεων της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του παρόντος, εξοφλείται με την έκδοση σχετικών χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιολογιστικές διατάξεις. Το ανωτέρω ποσό δύναται να καταβάλλεται στους δικαιούχους της παραγράφου 1 ως προκαταβολή μετά την κατά νόμο αφαίρεση κρατήσεων ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που από το λογιστικό κανονισμό των φορέων δεν προβλέπεται η δυνατότητα προκαταβολής. Η καταβολή γίνεται με έκδοση χρηματικού εντάλματος ύστερα από πρόχειρο λογιστικό έλεγχο, που διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ή των φορέων των οποίων ο κλάδος υγείας μεταφέρθηκε στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ.. Κατά τον ανωτέρω έλεγχο διαπιστώνεται η ύπαρξη σύμβασης, παραστατικών και η διενέργεια των κατά νόμο υπέρ τρίτων κρατήσεων, στα δε χρηματικά εντάλματα πληρωμής επισυνάπτονται οι καταστάσεις των δικαιούχων, οι αριθμοί των πράξεων προσωρινής εκκαθάρισης δαπάνης, καθώς και η επισημειωτική πράξη για τη διενέργεια πρόχειρου λογιστικού ελέγχου. Εάν, μετά τη χορήγηση της προκαταβολής κατά τον έλεγχο και την εκκαθάριση των δαπανών προκύψει οφειλόμενο ποσό μικρότερο του προκαταβληθέντος, η διαφορά παρακρατείται από τους επόμενους λογαριασμούς των προμηθευτών της παραγράφου 1. Σε περίπτωση μη υποβολής νεότερου λογαριασμού εντός τριμήνου από την εκκαθάριση, η διαφορά αναζητείται από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. κατά τις διατάξεις περί αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών...».

11. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφοι 1, 4, 8, 12 και 13 του **ν. 4578/2018** (Α' 200), όπως αυτές ίσχυαν κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα:

Άρθρο 12

«1. α) Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του κλάδου υγείας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ), που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., προς τα φαρμακεία, λοιπούς συμβεβλημένους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας (ιατρούς, κλινικές, διαγνωστικά κέντρα, εργαστήρια κ.λπ.), φαρμακευτικές εταιρείες, προμηθευτές υγειονομικού και λοιπού υλικού κ.λπ., και προς ασφαλισμένους των ΦΚΑ, εκκαθαρίζονται και

πληρώνονται από τον ΕΦΚΑ μέχρι 31.12.2019. Από τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εξαιρούνται οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του πρώην Ο.Π.Α.Δ./ Τομέας Ασφαλισμένων Δημοσίου, πρώην Οίκου Ναύτου και πρώην Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., οι οποίες εξακολουθούν να παρακολουθούνται από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και να βαρύνουν τον προϋπολογισμό του και εξοφλούνται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 52 του ν. 4430/2016 (Α` 205).

β) Ως ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις, νοούνται εκείνες που αφορούν τα έτη από 1.1.2006 και εντεύθεν, για τις οποίες έχουν εκδοθεί τα προβλεπόμενα, κατά περίπτωση, παραστατικά ή αποδεικνύεται η παροχή των υπηρεσιών ή η παραλαβή των προϊόντων και οι οποίες δεν έχουν εξοφληθεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος.

4. Οι οφειλές εξοφλούνται άμεσα με την έκδοση χρηματικού εντάλματος ύστερα από πρόχειρο λογιστικό έλεγχο που διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΦΚΑ, εφόσον:

α) παρασχεθεί η κατά περίπτωση αναφερόμενη έκπτωση εκ μέρους του δικαιούχου - παρόχου με την προσκόμιση στον ΕΦΚΑ πιστωτικού τιμολογίου,

β) υποβληθεί υπεύθυνη δήλωση εκ μέρους του δικαιούχου - παρόχου, στην οποία ρητά αναφέρεται ότι, αποδέχεται τη ρύθμιση αυτή για όλες τις απαιτήσεις του, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας και παραιτείται χωρίς επιφύλαξη από οποιαδήποτε άλλη αξίωση που πηγάζει από την ίδια αιτία, συμπεριλαμβανομένης της αξίωσης τόκων, μέχρι και την εξόφληση των οφειλών, και από τα ένδικα μέσα και βοηθήματα,

γ) προσκομισθεί στην αρμόδια Οικονομική Υπηρεσία φορολογική ενημερότητα ή βεβαίωση οφειλής. Όταν προσκομίζεται από τον πάροχο βεβαίωση οφειλής, παρακρατείται από την αρμόδια υπηρεσία το ποσό αυτής και αποδίδεται στο Δημόσιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

8. Η καταβολή του κεφαλαίου της ληξιπρόθεσμης οφειλής προς τους δικαιούχους επιφέρει την απόσβεση της οφειλής ως προς τα έξοδα, τους τόκους και το κεφάλαιο. Μετά την κατά τα ανωτέρω εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών, αποσβένεται κάθε

απαίτηση των δικαιούχων κατά του ΕΦΚΑ από την αιτία αυτή. Η αποδοχή της εξόφλησης της απαίτησης από τους δικαιούχους πραγματοποιείται με την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης εκ μέρους του δικαιούχου - παρόχου που κατατίθεται στις αρμόδιες για την πληρωμή υπηρεσίες.

12. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε άλλη αντίθετη διάταξη.

13. Με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Οικονομικών δύναται να καθορίζεται και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της εκκαθάρισης και πληρωμής ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κλάδου υγείας των Φ.Κ.Α. που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ.».

12. Με το άρθρο 118 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του ν. **4714/2020** (Α' 148) «Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, κ.λπ.» ορίσθηκε ότι:

Άρθρο 118

«1. Δημιουργείται στον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e- ΕΦΚΑ) ηλεκτρονική πλατφόρμα - μηχανισμός εκκαθάρισης και εξόφλησης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κλάδου υγείας των τ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, που εντάχθηκαν στον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) προς τα φαρμακεία, λοιπούς συμβεβλημένους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας (ιατρούς, κλινικές, διαγνωστικά κέντρα, εργαστήρια κ.λπ.), φαρμακευτικές εταιρείες, προμηθευτές υγειονομικού και λοιπού υλικού κ.λπ. (περιπτώσεις της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 4578/2018) πλην ασφαλισμένων των τέως Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, με σκοπό την εκκαθάριση και πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κλάδου υγείας των τ. φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

2. α) Οι ιδιώτες- πάροχοι που επιθυμούν να ενταχθούν στον μηχανισμό υποβάλλουν αίτηση στην ειδική πλατφόρμα του e-ΕΦΚΑ που λειτουργεί για τον σκοπό αυτόν, αφού προηγουμένως αυθεντικοποιηθούν με τη χρήση των κωδικών διαπιστευτηρίων της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης (taxisnet), σε χρονικό διάστημα δύο (2) μηνών

από την έναρξη λειτουργίας της πλατφόρμας. Οι ιδιώτες πάροχοι αποδέχονται ότι η υπαγωγή τους στον μηχανισμό είναι προαιρετική, ότι η παραίτησή τους από τις αξιώσεις τόκων υπερημερίας και αποζημιώσεως για έξοδα εισπράξεως με αντάλλαγμα την άμεση καταβολή του κεφαλαίου ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων είναι προϊόν ελεύθερης βούλησής τους και ότι σε περίπτωση μη υπαγωγής στον παραπάνω μηχανισμό δεν θίγονται οι αξιώσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας και λοιπών εξόδων δυνάμει της Οδηγίας 2011/7/ΕΕ.

β) Η αίτηση που υποβάλλουν πρέπει να περιέχει κατ' ελάχιστον τα στοιχεία ταυτοποίησης του αιτούντος - παρόχου (ονοματεπώνυμο ή επωνυμία) τη διεύθυνσή του, τα ποσά και τα στοιχεία των ήδη εκδοθέντων παραστατικών, τον αριθμό λογαριασμού IBAN, τα στοιχεία του τ. Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, το αρμόδιο υποκατάστημα, τα στοιχεία των σχετικών συμβάσεων (εφόσον υπάρχουν) καθώς και τα στοιχεία του εκδοχέα της απαίτησης, το ύψος αυτής και τις ημερομηνίες σύναψης των συμβάσεων εκχώρησης, εφόσον έχει πραγματοποιηθεί η εκχώρηση της απαίτησης σε πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες πρακτόρευσης ή λοιπά νομικά ή φυσικά πρόσωπα.

γ) Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α` 75), με την οποία ο αιτών δηλώνει ότι αποδέχεται ανεπιφύλακτα τη ρύθμιση για όλες τις απαιτήσεις του που εμπεριέχονται στην αίτησή του και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρ. 1 και ότι παραιτείται από τυχόν ένδικα μέσα και βοηθήματα που έχουν ασκηθεί μέχρι και τον χρόνο υποβολής της αίτησης, καθώς και από οποιαδήποτε άλλη αξίωση που πηγάζει από την ίδια αιτία, συμπεριλαμβανομένης της αξίωσης των τόκων μέχρι την εξόφληση της απαίτησης. Η αίτηση γνωστοποιείται στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. σύμφωνα με τις διατάξεις του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων (Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679). Κατά την επεξεργασία των δεδομένων και τη διαβίβαση λαμβάνονται τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφαλείας των δεδομένων.

δ) Μετά την επιτυχή υποβολή της αίτησης της παρ. 1 και την εκτέλεση ελέγχων διασταύρωσής της με τα συγκεντρωτικά φύλλα δαπανών σύμφωνα με την παρ. 3α, καταβάλλεται ως προκαταβολή το 90% του αιτούμενου ποσού, αφού υπολογισθούν οι εκπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4578/2018 (Α` 200). Σε περιπτώσεις που

έχουν ήδη καταβληθεί νομίμως προκαταβολές, καταβάλλεται μόνο το εναπομείναν οφειλόμενο ποσό, κατόπιν πρόχειρου λογιστικού ελέγχου σύμφωνα με την παρ. 3β.

3. α) Για την πληρωμή της προκαταβολής στους δικαιούχους εκδίδονται χρηματικά εντάλματα πληρωμής, από τις αρμόδιες υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του δημόσιου λογιστικού και κατόπιν διασταύρωσης του αιτούμενου ποσού με τα διαθέσιμα συγκεντρωτικά φύλλα δαπανών.

Ως διαθέσιμα συγκεντρωτικά φύλλα δαπανών νοούνται καταστάσεις που απεικονίζουν το συνολικό οφειλόμενο ποσό ανά πάροχο μετά από άθροιση των σχετικών παραστατικών και φέρουν την υπογραφή ενός τουλάχιστον υπαλλήλου. Εξαιρετικώς, σε περιπτώσεις απόκλισης μεταξύ του αιτούμενου ποσού και του συγκεντρωτικού φύλλου δαπανών, επιτρέπεται η πληρωμή μόνο για τους μήνες για τους οποίους υπάρχει συμφωνία.

β) Για την εξόφληση του υπόλοιπου ποσού πραγματοποιείται πρόχειρος λογιστικός έλεγχος από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες. Ο έλεγχος αυτός συνίσταται σε διαπίστωση ύπαρξης στο φυσικό αρχείο του e-ΕΦΚΑ των νόμιμων φορολογικών παραστατικών που απαιτούνται για την πληρωμή.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί το τελικό ποσό πληρωμής που θα προκύψει μετά από τον έλεγχο να υπερβαίνει το αιτούμενο ποσό. Σε περίπτωση ανακριβούς δήλωσης και εάν μετά από το πέρας του ελέγχου προκύψουν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, αυτά αναζητούνται εντόκως σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ).

4. Η καταβολή του κεφαλαίου της ληξιπρόθεσμης οφειλής προς τους δικαιούχους επιφέρει την απόσβεση της οφειλής ως προς τα έξοδα, τους τόκους και το κεφάλαιο. Μετά την κατά τα ανωτέρω εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφελών, αποσβέννεται κάθε απαίτηση των δικαιούχων κατά του e- ΕΦΚΑ από την αιτία αυτή».

13. Κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω παραγράφου 13 του άρθρου 12 του ν. 4578/2018 εξεδόθη η υπ' αριθ. **32518/10263/2020 (Β' 3484) ΚΥΑ των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Επικρατείας**, στο άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2, 6 και 7 της οποίας ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 2

1. Οι ιδιώτες - πάροχοι που επιθυμούν να υπαχθούν στην ηλεκτρονική υπηρεσία «Μηχανισμός εκκαθάρισης ληξιπροθέσμων οφειλών υγείας» υποβάλλουν ηλεκτρονικά αίτηση - υπεύθυνη δήλωση στην Ενιαία Ψηφιακή Πύλη της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr).

2. Η υπαγωγή στην ηλεκτρονική υπηρεσία είναι προαιρετική, και προϋποθέτει, για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, την παραίτηση των ιδιωτών-παρόχων από τις αξιώσεις τόκων υπερημερίας και αποζημιώσεων για έξοδα είσπραξης με αντάλλαγμα την άμεση τακτοποίηση των ληξιπρόθεσμων προς αυτούς οφειλών. Σε περίπτωση μη υπαγωγής στην ηλεκτρονική υπηρεσία δεν θίγονται οι αξιώσεις των ιδιωτών παρόχων, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας και λοιπών εξόδων δυνάμει της Οδηγίας 2011/7/ΕΕ.

3..., 4..., 5...

6. Στην περίπτωση που επιθυμούν να ενταχθούν στο μηχανισμό ιδιώτες - πάροχοι που έχουν ασκήσει αγωγές ή προσφυγές σε οποιοδήποτε Δικαστήριο κατά του πρώην Φ.Κ.Α με αίτημα αναγνωριστικό ή καταψηφιστικό για τα ποσά που τους οφείλονται, στην αίτηση που θα υποβάλλουν θα δηλώσουν ότι θα παραιτηθούν από το κάθε δικόγραφο αγωγής ή προσφυγής εντός ενός (1) μηνός από την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης. Στην ίδια προθεσμία θα πρέπει να προσκομίσουν και πιστοποιητικό παραίτησης από το δικόγραφο και το δικαίωμα από την οικεία γραμματεία του Δικαστηρίου όπου εκκρεμεί η αγωγή - προσφυγή.

7. Σε περίπτωση που έχει ήδη εκδοθεί οριστική ή τελεσίδικη ή αμετάκλητη απόφαση κατά του πρώην Ταμείου, πλην όμως επιθυμούν να υπαχθούν στο μηχανισμό, στην αίτηση που υποβάλλουν δηλώνουν ότι παραιτούνται από τη διεκδίκηση τόκων και δικαστικής δαπάνης κατά του πρώην Ταμείου, αναφορικά με τις συγκεκριμένες αγωγές – προσφυγές».

14. Εξάλλου, στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της ανωτέρω Κ.Υ.Α. ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 3

«1. Μετά την επιτυχή υποβολή της αίτησης, οι αρμόδιες υπηρεσίες του e-Ε.Φ.ΚΑ διενεργούν τους νόμιμους ελέγχους και διασταυρώσεις των στοιχείων και αναρτούν στην πλατφόρμα τα τελικά εγκεκριμένα από την υπηρεσία ποσά με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 118, παρ. 9 του ν. 4714/2020 (Α`148) απορρίπτοντας τα υπόλοιπα».

15. Τέλος, στο άρθρο 197 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως αυτό ισχύει, ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 197

«1. Δεδικασμένο δημιουργείται από τις τελεσίδικες και τις ανέκκλητες αποφάσεις, εφόσον οι τελευταίες δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, ως προς το, ουσιαστικό ή δικονομικό, διοικητικής φύσης ζήτημα που με αυτές κρίθηκε, εφόσον τούτο τελεί σε άμεση και αναγκαία συνάρτηση προς το συμπέρασμα που με τις ίδιες έγινε δεκτό. Δεδικασμένο δημιουργείται, επίσης, και όταν το, κατά την προηγούμενη περίοδο ζήτημα, κρίθηκε παρεμπιπτόντως, αν το δικαστήριο ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να το κρίνει, και εφόσον η απόφασή του γι' αυτό ήταν αναγκαία προκειμένου τούτο να αποφανθεί για το κύριο ζήτημα.

2. Το Δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις οι οποίες, είτε ύστερα από προβολή τους είτε αυτεπαγγέλτως, εξετάστηκαν ή έπρεπε να εξεταστούν από το δικαστήριο, καθώς και σε εκείνες οι οποίες δεν ήταν δυνατόν να εξεταστούν από αυτό αυτεπαγγέλτως, αλλά, αν και μπορούσαν να προβληθούν, δεν προβλήθηκαν. Οι τελευταίες αυτές ενστάσεις δεν καλύπτονται από το Δεδικασμένο αν στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα, η ικανοποίηση του οποίου μπορεί να επιδιωχθεί με την άσκηση ευθέως του οικείου ένδικου βοηθήματος.

3. Το αναφερόμενο στις προηγούμενες παραγράφους δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά εκείνων που διατέλεσαν διάδικοι, καθώς και αυτών που έγιναν, κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το πέρας της, καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εκτείνεται δε και σε εκείνους από τους οποίους, σύμφωνα με το νόμο, μπορεί να αξιωθεί η εκπλήρωση της σχετικής υποχρέωσης. Το δεδικασμένο που ισχύει για τον πρωτοφειλέτη καλύπτει και τον εγγυητή, και το αντίστροφο. Το δεδικασμένο που ισχύει για το νομικό πρόσωπο εκτείνεται και στα μέλη του».

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

16. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και των πραγματικών περιστατικών που εκτέθηκαν από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

Επί του πρώτου ερωτήματος

17. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4038/2012 θεσπίσθηκε ρύθμιση, διά της οποίας ο νομοθέτης επιδίωξε την ταχεία εξόφληση των συσσωρευθεισών οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς τους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας - μεταξύ των οποίων και οι ιδιωτικές κλινικές και τα διαγνωστικά κέντρα - οι οποίες οφειλές απέρρεαν από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών υγείας, καταρτισθείσες μεταξύ των πρώην Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης - που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. - και των εν λόγω Παρόχων. Η υπαγωγή στην ανωτέρω ρύθμιση ήταν προαιρετική (ΔιοικΕφΘεσσαλ 2334/2018, 615/2016, ΔιοικΕφΑθ 25/2016, 255/2016) υπό την έννοια ότι εναπόκειτο στη διακριτική ευχέρεια του Παρόχου και αφορούσε οφειλές για τις οποίες είχαν εκδοθεί τα εκ του νόμου απαιτούμενα παραστατικά στοιχεία μέχρι τις 31.12.2011.

18. Οι προβλεπόμενες από την ανωτέρω διάταξη προϋποθέσεις εξόφλησης των εκκρεμών οφειλών συνίσταντο στην παροχή έκπτωσης επί της καθαρής αξίας της εναπομένουσας οφειλής και στην παραίτηση του δικαιούχου-Παρόχου από οποιαδήποτε άλλη αξίωση, ένδικο μέσο και τόκους υπερημερίας.

19. Όπως ρητά αναφερόταν στην παράγραφο 3 του άρθρου 34 του ν. 4038/2012, η εξόφληση των ως άνω οφειλών γινόταν υπό τη μορφή προκαταβολής, με την έκδοση χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, μετά τη διενέργεια ενός αρχικού, πρόχειρου, λογιστικού ελέγχου. Μετά την καταβολή της προκαταβολής, ακολουθούσε ενδελεχής λογιστικός έλεγχος και οριστική εκκαθάριση των σχετικών δαπανών και εάν στο στάδιο αυτό προέκυπτε ότι το οφειλόμενο ποσό ήταν μικρότερο του προκαταβληθέντος, η διαφορά ήταν δυνατόν να παρακρατηθεί από τους επόμενους λογαριασμούς του προμηθευτή, άλλως να αναζητηθεί από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., ως αχρεωστήτως καταβληθείσα, κατά τους αναλυτικά προβλεπόμενους στην ανωτέρω διάταξη όρους και προϋποθέσεις.

20. Ίδιες κατά βάση ρυθμίσεις θεσπίσθηκαν με τον μεταγενέστερο νόμο 4578/2018, στο άρθρο 12 του οποίου προβλέπεται η εκκαθάριση και πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του κλάδου υγείας των Φ.Κ.Α. που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας, οι οποίες αφορούν τα έτη από 1.1.2006 και εντεύθεν και για τις οποίες έχουν εκδοθεί τα απαιτούμενα παραστατικά, χωρίς να έχουν εξοφληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού², μετά από διενέργεια πρόχειρου λογιστικού ελέγχου και εφόσον πληρωθούν οι προβλεπόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 12 προϋποθέσεις.

21. Ακολούθησε η δημιουργία ηλεκτρονικού μηχανισμού υποβολής των σχετικών αιτήσεων των παρόχων και εκκαθάρισης των ληξιπρόθεσμων απαιτήσεών τους μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, διά του άρθρου 118 του νόμου 4714/2020, στην παράγραφο 3 του οποίου, ομοίως, περιγράφεται αναλυτικά η διαδικασία του λογιστικού ελέγχου που πρέπει να προηγηθεί της εξόφλησης και προβλέπεται και πάλι ρητά ότι αν μετά το πέρας του ελέγχου προκύψουν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, αυτά αναζητούνται εντόκως σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

22. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει με σαφήνεια ότι επιθυμία του νομοθέτη ήταν να εισαγάγει ένα γρήγορο και αποτελεσματικό μηχανισμό εκκαθάρισης και πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών των φορέων κλάδου υγείας που εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., οι οποίες διαχρονικά καθυστερούσαν. Στο πλαίσιο αυτό, εισήχθησαν σταδιακά οι ανωτέρω περιγραφόμενες ρυθμίσεις, στις οποίες προβλέφθηκε μία ταχεία αρχική διαδικασία λογιστικού ελέγχου των υποβαλλόμενων στη ρύθμιση απαιτήσεων και ακολούθως καταβολή του 90% του αιτούμενου ποσού, ως προκαταβολής, με ρητή - ωστόσο - πρόβλεψη για: α. τελική και οριστική εκκαθάριση αυτών, πριν την εξόφληση του υπολοίπου ποσού και β. έντοκη αναζήτηση από τον e-ΕΦΚΑ των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, τα οποία τυχόν θα προκύψουν μετά την τελική εκκαθάριση.

23. Περαιτέρω, επειδή για πολλές από αυτές τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις είχαν ασκηθεί αγωγές ή προσφυγές, προβλέφθηκε ρητά, δυνάμει της υπ' αριθ.

² Ο οποίος συμπίπτει με τη δημοσίευση αυτού στο Φ.Ε.Κ. την 3.12.2018 (άρθρο 48, ν. 4578/2018).

32518/10263/2020 ΚΥΑ (άρθρο 2, παράγραφος 6 αυτής), δυνατότητα υπαγωγής και αυτών στη ρύθμιση, αλλά υπό την προϋπόθεση της παραίτησης του αιτούντος από αυτές και προσκομιδής σχετικού πιστοποιητικού παραίτησης από τη Γραμματεία του οικείου Δικαστηρίου, ενώ για τις περιπτώσεις που έχει ήδη εκδοθεί δικαστική απόφαση, προβλέφθηκε δυνατότητα υπαγωγής στη ρύθμιση, υπό την προϋπόθεση παραίτησης των αιτούντων από τη διεκδίκηση τόκων και δικαστικής δαπάνης αναφορικά με τις συγκεκριμένες αγωγές-προσφυγές (άρθρο 2, παράγραφος 7).

24. Κατά την αληθή έννοια της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 2, παράγραφος 7 της 32518/10263/2020 ΚΥΑ, ο Πάροχος μπορεί να υπαγάγει σε ρύθμιση απαιτήσεις του για τις οποίες έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση, μόνο στο μέτρο που η δικαστική αυτή απόφαση τον δικαιώνει, αναγνωρίζοντας τις σχετικές απαιτήσεις ως βάσιμες, και υποχρεώνοντας τον εναγόμενο Φορέα να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί σε αυτές. Αντιθέτως, δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο της ανωτέρω διάταξης και επομένως δεν μπορούν να υπαχθούν σε ρύθμιση, οι απαιτήσεις του Παρόχου, οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής κρίσης και απορρίφθηκαν. Επομένως, η δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί αναφορικά με συγκεκριμένα τιμολόγια, έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και λαμβάνεται υπόψη, προκειμένου να κριθεί η δυνατότητα ή μη υπαγωγής των απαιτήσεων στο μηχανισμό του άρθρου 18 του ν. 4714/2020.

25. Ευχερώς δε προκύπτει το ανωτέρω συμπέρασμα, από την ερμηνεία της σχετικής διάταξης τόσο με βάση το γράμμα της, όσο και τον επιδιωκόμενο με αυτή σκοπό, αλλά και από τη θέση αυτής μέσα στο ευρύτερο υποσύστημα κανόνων δικαίου, στο οποίο εντάσσεται. Ειδικότερα:

26. Το γεγονός ότι ο νομοθέτης σκοπούσε στην υπαγωγή στη ρύθμιση μόνο των απαιτήσεων των Παρόχων για τις οποίες είχε εκδοθεί δικαστική απόφαση διά της οποίας αυτές κρίνονταν ως βάσιμες, προκύπτει με σαφήνεια από τη διατύπωση της παραγράφου 7 του άρθρου 2 της προαναφερθείσας ΚΥΑ, η οποία αναφέρεται ρητά σε περιπτώσεις που *«έχει εκδοθεί οριστική ή τελεσίδικη ή αμετάκλητη απόφαση κατά του πρώην Ταμείου»*. Η χρήση της πρόθεσης *«κατά»* υποδηλώνει ότι όσον αφορά τις υπαγόμενες στη ρύθμιση απαιτήσεις, ο αιτών-Πάροχος πρέπει να είναι νικήσας διάδικος και ο Φορέας ηττηθείς διάδικος με βάση την εκδοθείσα δικαστική απόφαση. Επομένως, εξ αντιδιαστολής, απαιτήσεις για τις οποίες έχει εκδοθεί δικαστική

απόφαση **υπέρ** του Φορέα, δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης και δεν μπορούν να υπαχθούν στο μηχανισμό εκκαθάρισης και εξόφλησης.

27. Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και το γεγονός ότι στην ίδια παράγραφο προβλέπεται υποχρέωση των Παρόχων να υποβάλουν δήλωση, με την οποία θα *«παραιτούνται από τη διεκδίκηση τόκων και δικαστικής δαπάνης κατά του πρώην Ταμείου, αναφορικά με τις συγκεκριμένες αγωγές - προσφυγές»*. Η αναφορά αυτή καταδεικνύει ότι ο νομοθέτης θεωρούσε δεδομένο το γεγονός ότι η εκδοθείσα δικαστική απόφαση έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και ότι κατ' αποτέλεσμα, ο νικήσας διάδικος – Πάροχος, έχει δικαίωμα να διεκδικήσει την διά της ανωτέρω αποφάσεως επιδικασθείσα σε αυτόν δικαστική δαπάνη, εάν δεν παραιτηθεί ρητά από αυτή κατά την υποβολή των σχετικών απαιτήσεων στο μηχανισμό του άρθρου 118 του ν. 4714/2020.

28. Πέραν όμως της γραμματικής διατύπωσης της ανωτέρω διάταξης, στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και η συστηματική ερμηνεία αυτής. Πιο συγκεκριμένα, όπως αναλυτικά εκτέθηκε ανωτέρω, τόσο με τις διατάξεις του άρθρου 118 του ν. 4714/2020 και του άρθρου 12 του ν. 4578/2018 (οι οποίες αποτελούν και τις εξουσιοδοτικές διατάξεις της υπ' αριθ. 32518/10263/2020 ΚΥΑ), όσο και με τις προϊσχύσασες αυτών διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4038/2012, γίνεται ρητή αναφορά στη διαδικασία λογιστικού ελέγχου που επιβάλλεται να προηγηθεί της εξόφλησης και ο οποίος λαμβάνει χώρα σε δύο στάδια, το πρώτο, στο οποίο αυτός διενεργείται πρόχειρα και το δεύτερο, στο οποίο λαμβάνει χώρα η οριστική εκκαθάριση και ο εντοπισμός τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών (τα οποία ο Φορέας αναζητά εντόκως κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ).

29. Επομένως, απαραίτητη προϋπόθεση εξόφλησης είναι ο έλεγχος της ύπαρξης και βασιμότητας των υποβληθεισών στη ρύθμιση απαιτήσεων του Παρόχου, ο οποίος κατά τις ως άνω διατάξεις διενεργείται από τις αρμόδιες προς τούτο υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ. Όταν όμως έχει προηγηθεί υπαγωγή των σχετικών απαιτήσεων στη δικαστική κρίση και έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση (πολλώ μάλλον όταν αυτή είναι τελεσίδικη ή αμετάκλητη), τότε ο έλεγχος της ύπαρξης και βασιμότητας των σχετικών απαιτήσεων του Παρόχου έχει ουσιαστικά διενεργηθεί ήδη και μάλιστα από το Δικαστήριο, το οποίο αποτελεί το πλέον αντικειμενικό όργανο, που παρέχει τα

μεγαλύτερα εχέγγυα αξιόπιστης και αμερόληπτης κρίσης. Στις περιπτώσεις δε που η εκδοθείσα δικαστική απόφαση είναι απορριπτική, οι απαιτήσεις αυτές είναι ανύπαρκτες.

30. Θα ήταν λοιπόν λογικά και νομικά ανακόλουθο να γίνει δεκτό ότι απαιτείται από τις κρίσιμες διατάξεις η διενέργεια ελέγχου περί της ύπαρξης και βασιμότητας των απαιτήσεων που υπάγονται στη ρύθμιση, αλλά οι ίδιες διατάξεις σκοπούσαν να «ακυρώσουν» τον σχετικό έλεγχο που έχει ήδη διενεργηθεί από το Δικαστήριο και να τον αναθέσουν εκ νέου σε όργανο της Διοίκησης, παρακάμπτοντας την εκδοθείσα δικαστική απόφαση.

31. Πολύ περισσότερο, στην περίπτωση που υφίσταται τελεσίδικη ή αμετάκλητη δικαστική απόφαση, μία τέτοια προσέγγιση θα προσέκρουε στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του άρθρου 197 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας περί δεδικασμένου. Ειδικότερα, το δεδικασμένο αποτελεί θεσμό δημοσίας τάξεως, ο οποίος είναι άρρηκτα συνυφασμένος και συνδεδεμένος με την αρχή της ασφάλειας δικαίου³ (η οποία συνιστά εξειδίκευση της αρχής του κράτους δικαίου), τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης, την κατοχύρωση του κύρους των δικαστηρίων και την εξοικονόμηση χρόνου και δαπανών⁴. Σύμφωνα δε με τον κλασικό ορισμό των Β. Οικονομίδη – Μ. Λιβαδά, το ουσιαστικό δεδικασμένο είναι: «*η ιδιότης της τελεσιδίκου δικαστικής αποφάσεως, όπως το εξ αυτής, υπέρ της αληθείας, πηγάζον τεκμήριον είναι αμάχητον και δεν δύναται να αμφισβητηθεί πλέον*»⁵. Επομένως, χάρη στο δεδικασμένο, παράγεται αμάχητο τεκμήριο περί του ότι έγινε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών που αποδείχθηκαν στον κρίσιμο κανόνα δικαίου⁶.

³ Βλ. και ΔΕΚ, απόφαση της 30.09.2003 (υπόθ. Köbler, C-224/01), σκέψη 38: «... η σημασία της αρχής του ουσιαστικού δεδικασμένου δεν μπορεί να αμφισβητηθεί (βλ. προαναφερθείσα απόφαση *Eco Swiss*). Πράγματι, προς διασφάλιση τόσο της σταθερότητας του δικαίου και των εννόμων σχέσεων όσο και της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται δικαστικές αποφάσεις οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες, μετά την εξάντληση των προβλεπόμενων ενδίκων μέσων ή μετά την εκπνοή των προθεσμιών που έχουν ταχθεί για την άσκηση αυτών των ενδίκων μέσων, να μην μπορούν πλέον να αμφισβητηθούν...».

⁴ Ε. Κουτούπα-Ρεγκάκου, Το δεδικασμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων, Εκδ. Σάκκουλα, 2002, σελ. 16-24.

⁵ Γ. Παπαγιαννόπουλος, «Αντικειμενικά όρια του δεδικασμένου στη Διοικητική Δίκη. Έννοια του κριθέντος διοικητικής φύσεως ζητήματος», ΔιΔικ 1999, σ. 805 - 806.

⁶ Γ. Φ. Καραγιώργου, «Το δεδικασμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων», 2014, σελ. 9.

Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 197 παράγραφος 3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, αυτό το αμάχητο τεκμήριο ισχύει σε κάθε μελλοντική σχέση μεταξύ των προσώπων που υπήρξαν διάδικοι και δεσμεύονται από αυτό. Και όπως πολύ ορθά παρατηρείται από τον Κ. Κεραμέα στο έργο του Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, το δεδικασμένο δεν προστατεύει μόνο το νικητή διάδικο από τυχόν μελλοντική αμφισβήτηση του δικαστικά αναγνωρισμένου δικαιώματός του, αλλά και τον ηττηθέντα (εν όλω ή εν μέρει) διάδικο από τυχόν νέα διεκδίκηση του ιδίου δικαιώματος από τον ενάγοντα. Γίνεται δε παγίως δεκτό από τη νομολογία των δικαστηρίων ότι η ύπαρξη δεδικασμένου εμποδίζει κατά τρόπο απόλυτο την εκ νέου κρίση του ιδίου δικαιώματος⁷.

32. Πέραν δε της ανωτέρω δεσμευτικής ισχύος του δεδικασμένου υπέρ και κατά εκείνων που διατέλεσαν διάδικοι, ο εξοπλισμός μίας δικαστικής απόφασης με δεδικασμένο συνεπάγεται αυτομάτως και την υποχρέωση τόσο των δικαστικών όσο και των διοικητικών αρχών να το λαμβάνουν υπόψη σε κάθε μελλοντική περίπτωση, η δε Διοίκηση δεν επιτρέπεται να λαμβάνει αποφάσεις ή να εκδίδει πράξεις κατά παράβαση του δεδικασμένου αυτού⁸.

33. Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η ύπαρξη αμετάκλητης δικαστικής απόφασης και κατ' επέκταση δεδικασμένου περί της ύπαρξης και βασιμότητας ή μη των απαιτήσεων του Παρόχου (η οποία συντρέχει και στην περίπτωση του Ερωτήματος), αποτελεί θεμελιώδες - δημοσίας τάξεως - στοιχείο, το οποίο ο νομοθέτης δεν θα μπορούσε ποτέ να παραβλέψει και να παρακάμψει, διότι τούτο θα αποτελούσε ευθεία παραβίαση των αναγκαστικού δικαίου διατάξεων του άρθρου 197 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Τυχόν δε αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή της διάταξης της παραγράφου 7 του άρθρου 2 της προαναφερθείσας ΚΥΑ, θα την έθετε εκτός νομοθετικής εξουσιοδότησης, με αποτέλεσμα να καθίσταται μη εφαρμοστέα, δεδομένου ότι οι εξουσιοδοτικές αυτής διατάξεις του εδαφίου β' της παραγράφου 9 του άρθρου 118 του ν. 4714/2020 και της παραγράφου 13 του άρθρου 12 του ν.

⁷ ΣΤΕ 3138/2013, ΟΛΑΠ 1/2005, ΑΠ 299/2020, Γνωμ. ΝΣΚ 171/2018)

⁸ ΣΤΕ 2939/2000, 2502/1985. Βλ. επίσης: Α. Κυριαζόπουλος, Το δεδικασμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων, 2015, σελ. 14 επ. Βλ. και Γ. Φ. Καραγιώργου, «Το δεδικασμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων», 2014, σελ. 9 - 10.

4578/2018 εξουσιοδοτούν τους αναφερόμενους σε αυτές Υπουργούς να καθορίσουν με απόφασή τους **«κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της εκκαθάρισης και πληρωμής ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων ...των Φ.Κ.Α.»**. Σύμφωνα δε με τα ως άνω εκτεθέντα, η παραίτηση των ΦΚΑ από το δεδικασμένο των αμετάκλητων αποφάσεων των Ελληνικών Δικαστηρίων, οι οποίες απορρίπτουν αξιώσεις των Παρόχων κατ' αυτών, δεν μπορεί να νοηθεί ως «λεπτομέρεια» που μπορεί να εισαχθεί και να θεσπισθεί με υπουργική απόφαση.

34. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι με βάση την κείμενη και ισχύουσα νομοθεσία, ο Πάροχος μπορεί να υπαγάγει σε ρύθμιση απαιτήσεις του για τις οποίες έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση, μόνο στο μέτρο που η δικαστική αυτή απόφαση τον δικαιώνει, αναγνωρίζοντας τις σχετικές απαιτήσεις ως βάσιμες και υποχρεώνοντας το Φορέα να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί σε αυτές, ενώ αντιθέτως, δεν μπορούν να υπαχθούν σε ρύθμιση οι απαιτήσεις του Παρόχου, οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής κρίσης και απορρίφθηκαν. Επομένως, η δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί αναφορικά με συγκεκριμένα τιμολόγια, έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και λαμβάνεται υπόψη, προκειμένου να κριθεί η δυνατότητα ή μη υπαγωγής των απαιτήσεων στο μηχανισμό του άρθρου 18 του ν. 4714/2020.

Επί του δεύτερου ερωτήματος:

35. Με δεδομένη την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, όσον αφορά τα τιμολόγια του Παρόχου που αναρτήθηκαν στην πλατφόρμα με αίτημα υπαγωγής στο μηχανισμό του άρθρου 118 του ν. 4714/2020 και αφορούν απαιτήσεις του για τις οποίες έχει κριθεί αμετακλήτως και με ισχύ δεδικασμένου, διά της υπ' αριθ. 5811/2017 αποφάσεως του 8^{ου} Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ότι έχουν ήδη εξοφληθεί (κατόπιν υπαγωγής τους στην αρχική ρύθμιση, δυνάμει των διατάξεων του άρθ. 34 του ν. 4038/2012) αυτά θα πρέπει να απορριφθούν από την Υπηρεσία και να μην πληρωθούν.

36. Όσον αφορά τα τιμολόγια του Παρόχου, που αφορούν απαιτήσεις για τις οποίες κρίθηκε αμετακλήτως με την ανωτέρω απόφαση ότι δεν έχουν εξοφληθεί, η Υπηρεσία θα πρέπει να προβεί στις ενέργειες διασταύρωσης και εκκαθάρισης που περιγράφονται στις διατάξεις του άρθρου 118 παράγραφοι 3 επ. του ν. 4714/2020 και

των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθεισών ΚΥΑ και εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες στις διατάξεις αυτές προϋποθέσεις, στην εξόφλησή τους.

Απάντηση

37. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, επί των τιθέμενων ερωτημάτων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Στ' Τμήμα) γνωμοδοτεί ομόφωνα ως ακολούθως:

Επί του πρώτου ερωτήματος:

38. Ο Πάροχος μπορεί να υπαγάγει σε ρύθμιση απαιτήσεις του για τις οποίες έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση, μόνο στο μέτρο που η δικαστική αυτή απόφαση τον δικαιώνει, αναγνωρίζοντας τις σχετικές απαιτήσεις ως βάσιμες και υποχρεώνοντας το Φορέα να καταβάλει το ποσό που αντιστοιχεί σε αυτές, ενώ αντιθέτως, δεν μπορούν να υπαχθούν σε ρύθμιση, οι απαιτήσεις του Παρόχου, οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο δικαστικής κρίσης και απορρίφθηκαν. Επομένως, η δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί αναφορικά με συγκεκριμένα τιμολόγια, έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και λαμβάνεται υπόψη, προκειμένου να κριθεί η δυνατότητα ή μη υπαγωγής των απαιτήσεων στο μηχανισμό του άρθρου 18 του ν. 4714/2020.

Επί του δεύτερου ερωτήματος:

39. Τα τιμολόγια του Παρόχου που αναρτήθηκαν στην πλατφόρμα με αίτημα υπαγωγής στο μηχανισμό του άρθρου 118 του ν. 4714/2020 και αφορούν απαιτήσεις του, για τις οποίες έχει κριθεί αμετακλήτως και με ισχύ δεδικασμένου διά της υπ' αριθ. 5811/2017 αποφάσεως του 8ου Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ότι έχουν ήδη εξοφληθεί (κατόπιν υπαγωγής τους στην αρχική ρύθμιση, δυνάμει των διατάξεων του άρθ. 34 του ν. 4038/2012), πρέπει να απορριφθούν από την Υπηρεσία και να μην πληρωθούν.

40. Τα τιμολόγια του Παρόχου, που αφορούν απαιτήσεις για τις οποίες κρίθηκε αμετακλήτως με την ανωτέρω απόφαση ότι δεν έχουν εξοφληθεί, πρέπει να υποβληθούν στην προβλεπόμενη στις διατάξεις του άρθρου 118 παράγραφοι 3 επ. του ν. 4714/2020 και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθεισών ΚΥΑ διαδικασία

διασταύρωσης και εκκαθάρισης και εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες στις διατάξεις αυτές προϋποθέσεις, πρέπει να εξοφληθούν.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 10-2-2022

Ο Πρόεδρος
Γεώργιος Κανελλόπουλος
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια
Νάταλη- Χριστίνα Π. Σαμαρά
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.